

1862-09-06

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning:

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Arkivplacering:

Mappe 4 nr. 05

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard nævner P.O. Boisens død og en Ratford døde samme dag. Derudover er Kaptajnen også død. Hun har haft besøg af Olympia og Victor Freund samt Marstrands.

TRANSSKRIFTION

Den 6te September |1862|

Nu fik jeg Dit Brev min kjære lille Mand!

de er saa længe underveis synes jeg, for jeg har ogsaa i et par Dage ligget og haabet paa "Postguden". Nu har Du vel nok faaet mit Andet.

[Overstreget: Husk paa jeg skulde have Adressen] Nei! det var Vrøvl, Gud skee Lov! at Du er rask; det er dog underligt at være saa langt fra

hinanden, og jeg med Bevidstheden om ikke at kunne komme til Dig, om

Du kom til at trænge dertil. Hvor taknemmelig jeg vil være, naar Du igjen er mig nær! Det er frygtelig svært at holde ud i flere Saaelenge om Dagen,

der maa god Engelsk Beuf til at faae Kræfter af, for ikke at blive reent

ødelagt. Børnene blev meget glade for Billedet; "Er det Brev til os",

spurgte Niels med spændt Udtryk, som Du nok kjender. Jeg er ellers

kommet til den Overbevisning at jeg maae have et sort Hul til at putte ham

i; for han kan ikke faae Smæk for alle de Unoder, der udvikles og trives paa

det frodigste paa ham, det lille søde velsignede Skind, naar han seer paa

Een med sine indsmigrende Øine; men saadan et Sted at kjøre ham hen i,

det maa Du indrette til mig.

Captainen er død, Lise var hos ham, men han var uden Bevidsthed; det har dog nok gjort temmelig stærkt Indtryk paa hende.

Af Avisen har jeg seet at Ratford nu ogsaa er død og underligt nok paa

●2●

selv samme Dag som Boisen; det var i Genf. –

Fortalte jeg Dig at Holger besøgte mig? Og bragte mig en Klase Druer, var det ikke peent? De var rigtignok sure, men |det| var da ikke hans Skyld, og

saa har han ude paa Nysø talt min Sag saa vel, saa der for et Par Dage

siden kom en lille Kasse med Æbler og egenhændigt Brev fra Onkel, hvori

ogsaa var Hilsner til Dig og Høyen, og Løfte om flere naar jeg har spist

disse. (det blev nok til hilsnerne, |jeg spiste|)

Idag er det 3 Uger side Du reiste! Blive det efter Bestemmelsen 6? Naar

reiser I til Paris? Tænk! I næste Uge allerede kommer Marstrand hjem, jeg

synes Tiden gaaer umaadeligt hurtigt, jeg tror næppe den kan gaa

hurtigere for Dig, og dog lever Du af lutter Afvexling og jeg saa ensformigt

som muligt; Ja! saa eensformigt, saa der egentlig ikke er noget at skrive

om, uden, at Menneskene er gode imod mig, seer stadigt til mig, og

[IOverstreget:g] at jeg er glad og har det godt, det vil da sige med Qualme osv. men det er jo bedre end at blive rask som ifjor.

Med Brion er det bedre, han har været lidt oppe i et par Dage blev der svaret; saa har han altsaa ligget hele Sommeren; mon han kan see daarlignere ud end han ellers har seet ud? Det var da heldigt at det ikke var [?] Bøger Du fik; jeg tænkte paa det

●3●

da Du reiste men saa underlig er man jo, saa jeg slog det hen med, at Du maaskee ikke behøvede den (Testamentet); som man ikke altid behøvede Guds Ord. Dog i Dit Hjærte har Du det jo; og godt er det, at Du har længtes efter Testamentet. Dog maa vi nok bede om Tilgivelse for denne som for saa megen Ligegyldighed og Svaghed.

Jeg læste noget af Brevet op for fru M. og, da jeg kom til, at I udbrød gid nu vore Koner var her, [Overstreget:be] sagde Joakim, hen for sig selv, "gid nu Drengene var her." Han er da egentlig meget sød og lidt bedre har han læst i de sidste Dage.

Hilsnen til Poul har jeg ikke bragt for nu er det længe siden jeg hørte noget til ham, men han er jo nu ogsaa i Skole og det bliver tidligt mørkt. Faster seer jo lidt til dem, saa den har det vist ganske godt; de Blomster jeg faaer ind er straalende, og paa Bryllupsdagen sendte jeg en Bouket til Onkel Schouws, som virkelig var saa smuk som muligt, fine, udsøgte Blomster, fru M. ordnede dem, hun kunne ikke modstaae at sætte [Overstreget:en] lige i Midten en høirød Blomst helt omgivet af hvide, for at minde Bruden om hvad hun var, desværre har de vist ikke forstaaet det Fine deri.

●4●

Olympia var her den Dag, det var jo den 3die; hyggeligt og stille gik Dagen, med øsende Regn fra Middag af, saa Olympia maatte i min gamle Kaabe, da hun skulle hjem. Det var lidt mindre godt med Vic. Han har faaet Brev fra Lykke (hvordan staves det) han kunde ikke længere lade være at skrive, da han var ganske urolig over slet Intet at høre, at Du ikke skrev, det var han nu saa beskeden at finde ganske rimeligt, men Victor det kunde han ikke begribe og var derfor bange for, at han maatte være syg. Var det ikke fornøieligt? Nu slipper Du ikke for at skrive saa snart Du kommer hjem. Naar man bare blive ved at smaasnakke, saa faar man dog tilsidst et Papir fyldt og, da jeg dog skal have Bud paa Broen siden, er det vel bedre, jeg sender det som det er, end at vente paa at der i morgen skulde blive noget særdeles at melde.

Nu ser jeg Drengene komme hjem fra Vandet; Joakim er udmærket flink. Til næste Aar maae han vel næsten begynde at lære at svømme; [Niels] [Overstreget men] kan dog ikke Andet end han skal med skjønt det vist

egentlig ikke smager

Din G.

|ham videre; men han maa jo gjøre det samme som Joakim.|

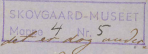
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kongen var her den Dag, det var jo den
 5. dages bygnings og stille gik fra Dagen
 med gode Regn fra Skib og fra
 Kongens megede i min gamle Leber
 her han skulde hjem. Det var det
 sundt og godt med 23. Han her
 faaet Brev fra Skibbe (vorden) og vist
 han kunde ikke Langere leve vort
 Skibe, de har vel gaaet vort over
 det luet et kors, og De ikke for, det
 var han en for sig selv, at
 rimeligt, men Victor det kunde han ikke
 bevirke og var derfor bryt for at han
 meede vore sig. Var det ikke for
 skive fra faaet De kommer hjem
 naar man bare bliver ved et faaer
 faaet fra faaer men dog Skibbe
 et ligner sig og, da jeg dog skal have
 at jeg Brev fra De er det vel bedre
 at jeg er det, for det er end et vort
 her at den i morgen skulde leve og
 get paa det at holde.

Na far jeg Drogene komme
 hjem fra Landet, Soaki er
 i markedet fluk, til vort Car
 ana kan vel vortte togge
 et Cav at juomne, men kan
 dog ikke haende end han skal
 hjem det vort egentlig, ikke faaer

Den 6. September 1762
 Na fik jeg dit Brev min spanske lille hund!
 det er lange undervejs, for jeg har
 en stor i et faa Dage ligget og kriet paa
 "Poffen". Na har Du vel nok faaet
 vist at det kuffet jeg skulde have
 skrevet om det vort.
 Na far Lov! at De er vort;
 det var sine far Lov! for Lunden, og jeg
 med Brev fra De om ikke at komme til
 det, og De kom til at troge det. Vort
 skive, jeg vil vore naar Du ijer er mig
 vort. Det er de fygge, for at
 holde ud. far haalige om Dagen,
 der mee god angelt Brev til at faa
 troet of for ikke et dlie vort indlagt.
 Bommene ble mest glad, for Brevet;
 at det Brev til os, fygge Brev med
 fra det Brev, for De nok kjender. Na
 er ellers kommet til den vort
 at, mee have at fort til det, for
 dem i; for her kan ikke paa, for
 alle de Brev, der indlles, og vort
 at fydige korbene, det lile sig vel
 vort, naar her far far ten med sine
 fygge Brev, men fader et ind at tjene
 dem her i; det mee De indrette til mig.
 Captainer er død; Skibe var her
 men kan var uden Brev, det kan
 mig, vort gort temmelig, for
 her ender.
 af Brev har jeg fort at Ruffard
 ijer er død, og underligt nok paa

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Johannes Drog som Boijer; det var
i Gæst.
fortæller jeg at Stedets biskop og
brødre mig en kuffet Drog, var det ikke
pænt? de var mig tyndt paa men, var de
ikke hans brødre. Og jeg har den
paa sig selv, men jeg har vel, for
den for et par Dage siden kom en lille
kuffet med Bøger og et agerhøved og
Brev fra Onkel, hvor ogsaa var till.
for til Dig og Høgen, og det var om
næsten har spist sig. (Det var nok til mig)
Kun er det 2 hjerter paa de 2. (Siden det
ikke Profundogen & 2. naar vi se det
Drois 2. stand!): naar vi se alle de kommer
Kuffet hjem! (Og paa 2. den gæver man
deligt kuffet! Og naar ogsaa den kuffet
kuffetene for Dig, og dog lever de af Læse
Opførelse og jeg paa ansøgnen for min
jeg ansøgnen, for de er egentlig ikke
noget at blive om, uden, at kunne
paa er godt, men jeg, for det er til mig
og jeg er glad og har det godt, det er
ha jeg med Gælden og nu det er jo
hvil end at blive resten for mig.
Med Brev er det bedre, men den var
alt oppe i et par Dage blev den forrest;
for har den alt paa sig selv hele Sommer
men; men den har jeg den og jeg
end den eller har jeg det.
Det var da held, at det ikke var
Korresponden D. p. H. og tænkte paa det
de Du vilte om jeg undrede, er men jo,
for jeg dog at den med, at de mennesker
ikke behøvede dem (Tilfældigt); som om
man ikke altid behøvede Guds Ord. Og
i det sidste har Du det jo; og godt er det
at Du har læst efter Tænkningen. Og man
er nok held, om tilgængelig for denne form
for jeg mig Ligeledes i det og Ligeledes.
Jeg vilde meget af Brevet og for Jern
og jeg kom til at Læse det og
gode Kommer over her, som jeg sigte
for den for sig selv, og i den Drog
var her. Men er det egentlig meget
for og det bedre her den Lige: de
jette Dage.
Tilfældet til Paul har jeg ikke troget for
en er det Lange siden jeg hørte noget
til ham, men den er jo en oppe i
Kuffet og det bliver til det mindst. Tænk
for jo det til den for den har det
ganske godt; de Blev for jeg paa ind
en Stund, og paa Broglersdagen
fandt jeg en Brev til det Onkel (hvor
for viderby var jeg fandt for min
fins, og jegte Broglers, fra M. og Delle
den, som kunde ikke mig at sette
Lige i kuffet en kuffet Broglers kuffet
giver af kuffet, for at minde Broglers om
hvor den var, det var her den er
ikke forrest det Drog den.